Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Heiberg, Peter Andreas
Titel:	BREV TIL: Heiberg, Inger Margrethe FRA: Heiberg, Peter Andreas (1805-03-18)
Citation:	Heiberg, Peter Andreas: ”BREV TIL: Heiberg, Inger Margrethe FRA: Heiberg, Peter Andreas (1805-03-18)”, i *Breve fra Peter Andreas Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 106. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001990119-000-shoot-L0019901190000033.pdf (tilgået 20. april 2024)
Anvendt udgave:	Breve fra Peter Andreas Heiberg
Ophavsret:	Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden. Læs Public Domain-erklæringen

Heiberg, Peter Andreas, *Breve fra Peter Andreas Heiberg,*

Paris27 Ventose 13. [4)]

Kjereste Moder.

Jeg har rigtig modtaget min kjere Moders sidste Skrivelse af 27deDec. sidstleden og seer deraf med Fornøyelses. 107at såvel hun som min Stiffader ere ved god Helbred, som jeg ønsker stedse at måtte continuere. Hvad mig angaaer da befinder jeg mig ogsaa gandske vel i Henseende til min Helbred, og for saa vidt som betræffer min øvrige Stilling har jeg heller intet at klage. Naar jeg engang kan opnaae nogen Forøgelse i min Gage, saa er jeg ret vel tilfreds, og dertil har jeg Haab; ogsaa er det fornødent, såsom alting bliver Dag fra Dag uforskammet dyrt. Regjeringen lægger en Skat paa efter en anden, og dersom denne Regjering staaer længe, som neppe er at formode, saa vil det tilsidst blive umueligt at udholde. Jeg har endnu den samme Minister, hvorover jeg er vel tilfreds, thi det er en overmaande artig Mand, og dersom han forloed sin Post, var det uvist hvem man fik i hans Sted. Forresten maae min Moder ikke troe et Ord af alt det der staaer i Aviserne om den Glæde og Fornøyelse som her hersker over den sidste Forandring, [1)] over Kronings Anskalterne med videre. Vi veed her altfor vel at det er Løgn altsammen, og at Misfornøyelsen var almindelig; men Regjeringen lader skrive i Aviserne hvad den vil, og ingen tør vove, hverken her eller udenlands at fortælle Tingene således som de virkeligen forholde sig. Hvorlænge dette vil holde ud, maae Gud vide, men begynder Krigen igjen, som det seer ud til, saa vil det nok snart være forbi. Naar jeg blot saae hen til min egen Person, saa nægter jeg ikke at jeg slet ingen Forandring ønsker; men tænker jeg derimod paa Menneskeligheden og det almindelige Vel, saa kan jeg heller ikke ønske at den nærværendes. 108Forfatning maae bestaae. Ligesåmeget som de Franske vare elskede udenlands i Begyndelsen af Revolutionen, saa meget ere de nu hadede, og dette kan de eene og alleene takke den Mand for som nu staaer i Spidsen for dem, og det vil slet ikke forundre mig, om jeg engang skulle faae at høre at man i eet eller andet Land har paa eengang dræbt alle de Franske som fandtes der. Det er ikke Nationen selv der har gjordt sig forhadt, thi den er bestandig elskværdig skjøndt meget letsindig, men den er bleven forhadt fordi Regjeringen udsuer og plyndrer allevegne paa det græsseligste.

Jeg har nu endelig bragt det saa vidt at jeg faaer nogle Danske Aviser hertil, hvoriblandt Jverscns Fyenske Avis, som meget moerer mig, da jeg deraf undertiden seer Efterretninger, som jeg ellers ikke vidste. Jeg har deraf, saavel som af Collegial Tidenden seet at Herr Grubbe [1)] har faaet en Successor som hedder Hertel, og at Wordingborg Sognekald har mistet to Tiender, som ere henlagte til Baagøe Kald.

. . . . . Papiret er fuldt; jeg maae altsaa slutte medvenligst Hilsen til min Stiffader, Rector Stoud, Kjøbmand Staal. Kammerråd Prehn og flere Venner, hvornæst jeg henlever

Min kjere Moders
lydige Søn
Heiberg.